

- АБЕ́ТКА**, -и, ж. 1. Усі літери, які використовуються у письменому мовленні, що розміщені у певній послідовності. *Азбука, алфавіт.* 2. Книжка, за якою вивчають азбуку.
- АВЗ'Я́Ц**, -у, ч. 1. Відступ на початку першого рядка вправо для відокремлення однієї частини тексту від іншої. 2. Частина тексту між двома такими відступами.
- АБОРИГЕ́Н**, -а, ч. Корінний житель країни або місцевості.
- А́ВТОР**, -а, ч. Особа, яка створила художній, науковий, мистецький чи інший твір (проект, винахід тощо).
- АВТОРИТЕ́Т**, -у, ч. Загальновизнане значення, вплив особи, організації, колективу і т. ін.
- АДВОКА́Т**, -а, ч. Юрист, який веде чийсь судову справу, захищає обвинуваченого на суді, а також консулює з правових питань.
- АДРЕ́СА**, -и, ж. Місце проживання людини або місце перебування організації, установи, підприємства.
- АДРЕСА́НТ**, -а, ч. Той, хто адресує, надсилає кому-небудь листа, телеграму, вантаж і т. ін. *Відправник.*
- АДРЕСА́Т**, -а, ч. Той, кому адресується, надсилається лист, телеграма і т. ін. *Одержувач.*
- АЗА́РТ**, -у, ч. Надзвичайне душевне збудження, сильне захоплення чим-небудь.
- АКОМПА́НЕМЕ́НТ**, -у, ч. Гра на одному або кількох музичних інструментах, що супроводжує чийсь спів або сольне виконання інструменталістів, а також танець, декламацію тощо.

- АЛЬТА́НКА**, -и, ж. Легка споруда у вигляді опор із перекриттям зверху та лавками для сидіння всередині у саду, парку тощо для відпочинку та захисту від сонця, дощу.
- АМФІТЕА́ТР**, -у, ч. У Стародавній Греції та Римі — відкрита кругла або напівкругла споруда для видовищ із ареною посередині, навколо якої уступами розташовано місця для глядачів.
- А́МФОРА**, -и, ж. Велика посудина (для вина, олії і т. ін.) яйцеподібної форми з вузьким горлом і двома ручками, широко вживана в античному світі та Київській Русі.
- АНО́НІМ**, -а, ч. Автор листа або твору, який не назвав свого прізвища.
- АНО́НС**, -у, ч. Попереднє оголошення про виставу, фільм, лекцію тощо.
- АНСА́МБЛЬ**, -ю, ч. Група співаків, музикантів або танцюристів, що постійно виступає як єдиний художній колектив.
- АНТРА́КТ**, -у, ч. Тимчасове припинення вистави, концерту тощо; проміжок часу, на який припиняється вистава, концерт тощо.
- АНШЛА́Г**, -у, ч. Стан, коли всі квитки на виставу, концерт і т. ін. продано.
- АРЕ́НА**, -и, ж. 1. У давньоримському цирку — овальний чи круглий майданчик, де відбувалися бої гладіаторів, спортивні змагання тощо. 2. У сучасному цирку — круглий майданчик із бар'ером, де виступають артисти цирку.
- АРОМА́Т**, -у, ч. Приємний і ніжний запах.
- АРХІ́В**, -у, ч. Установа, яка займається збиранням, упорядкуванням і зберіганням старих документів, писемних пам'яток і т. ін.
- АРХІПЕЛА́Г**, -у, ч. Група морських островів, що знаходяться близько один від одного.

АСТРОЛО́ГІЯ, -ї, ж. Відоме з давніх часів учення, що визнає безпосередній зв'язок між розташуванням і рухом небесних тіл та явищами суспільного життя, долею людини і т. ін.

АСТРОНО́МІЯ, -ї, ж. Наука про рух, будову й розвиток небесних тіл та їх систем.

АУКЦІО́Н, -у, ч. Прилюдний продаж товарів, майна, цінних паперів тощо, власником яких стає той, хто дає найвищу суму.

АФІ́ША, -і, ж. Надруковане або написане за певною формою оголошення про концерт, виставу, лекцію і т. ін., що вивішується на видному місці.

АФОРІ́ЗМ, -у, ч. Коротке судження, яке висловлене стисло у виразній формі.

БА́ЙКА, -и, ж. Невеликий віршований або прозовий повчальний твір алегоричного змісту.

БАЛА́ДА, -и, ж. Віршовий твір на героїчну, легендарно-історичну або казкову тему.

БАНДУ́РА, -и, ж. Український народний багатострунний щипковий інструмент овальної форми.

БА́РВА, -и, ж. Світловий тон чого-небудь, відтінок тону.

БАРХА́Н, -а, ч. Нанесений вітром піщаний горб у пустелі або у степу, на якому немає рослин.

БАС, -а, ч. Низький чоловічий голос; співак із таким голосом.

БАШТА́Н, -а́, -у, ч. Ділянка поля, на якій вирощують кавуни, дині, гарбузи.

БЕЗЕ́, невідм., с. Легке тістечко зі збитих та запечених яєчних білків із цукром.

БЕРЕГІ́НЯ, -і, ж. 1. Казкова водяна істота в образі гарної дівчини з довгим розпущеним волоссям. *Русалка, мавка*. 2. Охоронниця дому.

БЕШКЕ́ТНИК, -а, ч.; у зверт. бешкетнику. Людина, яка любить пустувати.

БИЛІ́НА¹, -и, ж. Окрема трав'яниста рослина. *Стеблина, травина*.

БИЛІ́НА², -и, ж. Давньоруська пісня-сказання про героїчні подвиги богатирів і знаменні події з життя народу.

БІВ, бобу, ч. 1. Городня рослина, що має в стручках поживні плоди. 2. Плоди цієї рослини.

БІ́ЗНЕС, -у, ч. Діяльність, спрямована на отримання прибутку.

БІРЮ́ЗА́, -ї, ж. Непрозорий дорогий камінь голубого або голубувато-зеленого кольору, використовується для виготовлення прикрас.

БЛА́ЗЕНЬ, -зня, ч.; у зверт. блазню. 1. заст. Особа при дворі короля або вельможного пана, що розважала господаря та його гостей різними витівками, жартами і т. ін. 2. Комедійний персонаж у старовинних виставах. *Паляц*.

БОГАТІ́Р, -я́, ч. Оспіваний у народній творчості хоробрий воїн — людина-велетень із надзвичайною силою і відвагою. *Герой, лицар, звитяжець*.

БОРГ, -у, ч. Те, що взяте або дане у тимчасове користування (частіше про гроші). У боргах, зі словами «бути», «сидіти» — бути винним багато грошей кому-небудь.

У боргу перед ким — зобов'язаний комусь чим-небудь.

БОЯГУ́З, -а, ч.; у зверт. боягу́зе. Дуже несмілива, боязка, ляклива людина. *Страхополох, страхопуд, легкодух*.

БРА, невідм., с. Настінний світильник з однією або кількома лампочками.

БРА́НЕЦЬ, -нця, ч.; у зверт. бра́нцю, нар.-поет. Той, кого взято в полон. *Полонений*.